

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 330/2025-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. maloletého [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/35/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. marca 2025, doplnenou podaniami zo 6. marca 2025, z 3. apríla 2025 a 12. mája 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva vlastníť majetok podľa čl. 17 charty, ako aj práv sťažovateľa 2 podľa čl. 3 ods. 1, 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 charty a čl. 41 ods. 1 ústavy postupom mestského súdu v označenom konaní. Navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal sťažovateľovi 1 finančné zadost'učinenie 7 000 eur a sťažovateľovi 2 finančné zadost'učinenie 8 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie, ktorého predmetom je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, začalo podaním návrhu matky

18. augusta 2023. Mestský súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 3P/35/2023-161 zo 17. apríla 2024 tak, že (I) schválil dohodu rodičov o úprave pomerov k maloletému sťažovateľovi 2, (II) uložil otcovi, teda sťažovateľovi 1, povinnosť prispievať na výživu maloletého; (III) uložil sťažovateľovi 1 povinnosť zaplatiť ročné výživné do rúk matky v lehote 30 dní od doručenia rozsudku a (IV) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Sťažovateľ 1 podal 6. augusta 2024 proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 13CoP/180/2024-228 zo 16. decembra 2024 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov II, III a IV zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci mestskému súdu tento nariadil pojednávanie na 5. marec 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľov

3. Proti postupu mestského súdu v napadnutom konaní podali sťažovatelia túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentujú, že napriek tomu, že predmet konania si vyžaduje postup súdu s výnimočnou rýchlosťou, mestský súd koná nesústredene a neefektívne, keďže ku dňu podania ústavnej sťažnosti nie je napadnuté konanie ani po viac ako 1 roku, 6 mesiacoch a 1 týždni od podania návrhu právoplatne skončené v merite veci a ani v časti náhrady trov konania. Sťažovatelia mestskému súdu vyčítajú, že meritórne rozhodnutie prijal až po ôsmich mesiacoch od začatia konania, pričom toto rozhodnutie bolo odvolacím súdom v časti zrušené, čím sa napadnuté konanie vrátilo opätovne pred súd prvej inštancie, ktorý bude musieť znova vykonať dokazovanie a vo veci rozhodnúť, z čoho sťažovatelia usudzujú, že namietané konanie nebude v dohľadnej dobe ukončené.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti okrem iného hodnotí aj otázku, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Ústavný súd pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 188/2019).

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

6. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP, podľa ktorej prípady týkajúce sa starostlivosti o deti je nevyhnutne potrebné prejednávať vo všetkej rýchlosti a prietahy

v niektorej fáze konania je možné tolerovať len za podmienky, že celková doba konania nebude neprimeraná (rozsudok ESĽP vo veci Nuutinen proti Fínsku, č. 32842/96). Konania týkajúce sa rodičovských práv a maloletých detí sú v zmysle judikatúry ESĽP radené do skupiny prioritných konaní vyžadujúcich si výnimočnú rýchlosť konania.

7. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to sťažovateľovi 2 (úprava starostlivosti a styku sťažovateľa 1 s maloletým, určenie výživného). Návrh matky bol podaný 18. augusta 2023 a mestský súd o ňom meritórne rozhodol 17. apríla 2024, t. j. po ôsmich mesiacoch. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal sťažovateľ 16. augusta 2024 odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 13CoP/180/2024-228 zo 16. decembra 2024 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov II, III a IV zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci na mestský súd tento nariadil pojednávanie na 5. marec 2025 a podľa zistení ústavného súdu následne na pojednávaní konanom 16. apríla 2025 vo veci opätovne rozhodol. Ústavný súd nespúšťa zo zreteľa potrebu prioritného postupu vo veci týkajúcej sa maloletého, avšak doterajšiu dĺžku konania, ktoré do dňa podania ústavnej sťažnosti trvá v súhrne približne rok a pol, pričom mestský súd medzičasom vo veci aj opätovne meritórne rozhodol, hodnotí ako ústavne akceptovateľnú.

8. Z hľadiska komplexného posúdenia dotknutého konania nemožno postup mestského súdu označiť za taký, v ktorého dôsledku by sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch, čo zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti ako zjavne neopodstatnenej podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Sťažovatelia v dôsledku zbytočných prietahov namietajú aj porušenie označených majetkových práv vyplývajúcich z ústavy, listiny a dodatkového protokolu. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu a preukázaným skutkovým stavom a sťažnostnou argumentáciou absentuje relevantná príčinná súvislosť, a preto odmietol ústavnú sťažnosť v uvedených častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

10. K požiadavkám na riadne odôvodnenie ústavnej sťažnosti a ústavnoprávnu argumentáciu v obdobnej veci pozri napr. č. k. I. ÚS 45/2025-29 z 30. januára 2025, body 14 až 17. Vo vzťahu k námietke o porušení práv maloletého sťažovateľa 2 podľa čl. 41 ods. 1 ústavy a označených článkov Dohovoru o právach dieťaťa ústavná sťažnosť napriek kvalifikovanému právnomu zastúpeniu nespĺňa zákonom požadovanú náležitosť, a to odôvodnenie návrhu (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde) v podobe konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo k porušeniu týchto práv dôjsť [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde], a preto v tejto časti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

11. Pokiaľ sťažovatelia namietajú aj porušenie čl. 47, čl. 17 a čl. 24 charty, ústavný súd pripomína, že pre aplikáciu charty je potrebné v konaní pred ústavným súdom odôvodniť vecný obsah ústavnej sťažnosti (napadnutého konania mestského súdu o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností bez medzinárodného prvku) s právom Európskej únie. Za takého odôvodnenie nemožno podľa ústavného súdu považovať všeobecné tvrdenie o trvalom pobyte sťažovateľov

v Slovenskej republike, teda v Európskej únii, a o ich občianstve Slovenskej republiky a občianstve Únie (rovnako aj I. ÚS 264/2025). Táto okolnosť má za následok odmietnutie aj tejto časti ústavnej sťažnosti z dôvodu nespĺnenia zákonom predpísaných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

12. Opodstatnenosť poznámky ústavného súdu, že množstvo namietaného porušenia práv podľa viacerých článkov ústavy, listiny či dohovoru vrátane charty nijako nenásobí ani nezvyšuje argumentačnú silu ústavnej sťažnosti (porov. napr. I. ÚS 160/2025), sa napokon potvrdila aj v aktuálnej veci.

13. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľov bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ich ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu